

JÉZUS A GYÓGYÍTÓ

2015. november 29.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Jézus Krisztust, a Gyógyítót fogjuk ma nektek megmutatni az Igéből. Köszöntünk benneteket. Nagy öröm az, hogy eljöttetek, mert a Jézus Krisztus, mint *Gyógyító* fog ma bemutatkozni az Igén keresztül. A világban legtöbbször ezzel tudjuk *vonzóvá* tenni a hitünket, mert sokszor azt tapasztaljuk, hogy a világban élőknek a vallásosságból elégük van. Mert *téves* jellemvonásait hallják meg Istennek a *vallásosak* szájából.

Azt hallják, hogy Jézusért szenvedni kell, hogy a betegségeinket hordozzuk Jézusért, és hogy Isten megbünteti azokat, akik... Hallunk olyan dolgokat Istenről a hívő világ szájából, ami nem teszi Istent és Jézust vonzóvá számukra. Inkább elfordulnak az emberek a világba, és nem kívánják meg azt a drága Jézus Krisztust, aki valójában várja őket.

Ha *helyesen* van bemutatva az Ő szíve, az Ő szeretete, az Ő megváltása, akkor a szívünkben egy *vonzalomnak* kell ébrednie, hogy én ezt a Jézust szeretem, ezt a Jézust kívánom, ez a Jézus az én mindenem. Tudok róla a világban bizonyosságot tenni, ha én megismerem.

Ma abból a Jézus Krisztusból szeretnék meríteni, akit én megismertem az Igén keresztül. 25 éve ismerem Őt, mint Gyógyítót. Egész életem során hittem benne, hogy Ő a Megváltóm azonban nem voltam újjászületve. Az újjászületést nem ismertem, mert nem tanították így nekem, és nem ismertem Jézusnak ezeket a szavait, hogy *szükség* néktek *újonnan születnetek*. Én ezt nem tudtam.

Ez azt jelenti, hogy ha én lehunyom a szemem, mielőtt ez az *újjászületés* pillanata az életemben megtörténik, akkor nem kapok jogosultságot, hogy az Ő királyságába léphessek. Mert ez az újjászületés egy jogosultságot, egy *állampolgárságot* *szerez* az embernek. Ez eldönti, hogy amikor a testből kiköltözünk, akkor hova jutunk, hova visznek minket az angyalok. Az angyalok jönnek értünk ugyanis.

Eszembe jut most, a múlt hetekben hallgattam *Oral Roberts fiának* a beszámolóját. Most ez nagyon idekíváncozik, ezt az elején elmondom. Azt mondogatta mindig az édesapjának, akinek a legnagyobb gyógyító szolgálata volt az 50-60-as években, a múlt században... Hatalmas jelek és csodák sorozata történt a szolgálatában, a sátoros evangelizációk idejében.

Mindig azt mondta édesapjának: édesapám, azt a *kenetet* szeretném, amiben te szolgálsz, de annak a *kettős mértékét*. Ugye a Bibliában olvassuk ezt Illés és Elizeus kapcsán. Ő élt ezzel az igei résszel, amit ott olvasott, hogy apám, én a kettős mértékét szeretném annak a kenetnek, amit te hordozol, amiben Isten téged használ.

Azt mondta neki mindig az édesapja, hogy rendben van, fiam, szép ez a törekvés, de tudod, nem tudom odaadni neked, csak *Isten tudja adni*, aki engem is felkent. De, ha látod, amikor én távozom innen, ha látod, amikor én elmegyek ebből a világból, akkor meg lehet ez neked.

Eljött a nap, amikor édesapjának az utolsó lehelete kiszállt a testéből, kilehelte a lelkét. Ott volt a fia mellette. Elmondja ebben a műsorban, amit hallgattam, hogy bepillantást nyert a szellemi birodalomba ebben a pillanatban, és látott *két angyalt*. Az egyik angyal akkora volt, hogy csak a derekáig látta a mennyezetig, az fölött nem látta az angyalt. Hatalmas angyal volt, csak a derekáig volt látható az épületen belül, a mennyezetig.

A másik angyal teljes méretben látszódott, és mind a két angyal ott volt, miközben az édesapja kilehelte az utolsó leheletét. Ebben a pillanatban megdöbbsent, mert ráeszmélt a kívánságára, hogy ő azt kívánta, hogy ezt a kettős mértéket elnyerje.

Amikor ez a két angyal megjelent, és ő belátást nyert a szellemi birodalomba, akkor látta az édesapja szellemét is, aki még a testében volt. Az egyik angyalnak az volt a feladata, hogy kivegye az édesapja *szellemét* a testéből. Magához vette, és így *vitték őt föl* a mennybe. Két angyal jött érte, hogy elvigye az édesapja szellemét.

Ebben a pillanatban látta, ahogy ez a szolgálati kenet, amit az édesapja hordozott, ez a *palást*, ami rajta volt, *leesik* az édesapja szelleméről, és érezte, hogy ez a palást az ő életének a borítójává válik, hogy *ráesik ez a palást*, és ekkor megkapta a kérését. Azóta abban a felkenetésben szolgál. Nincsenek akkora tömegek, mint édesapjánál, de a jelek és csodák ereje és száma az valóban mondható, hogy *megsokszorozódott*, mert az isteni erő oly mértékében nyilvánul meg az életében, ahogy kívánta. Isten megadta neki a kérését. Innen jut eszembe, hogy mikor eltávoznak, angyalok jönnek értünk.

Nem mindenkinek a *bizonyosságát* szabad elfogadni. Amikor ilyen neves szolgálóktól hallunk beszámolókat, akkor biztosak lehetünk benne, hogy ő azt valóban látta, és nagyon *meggazdagít* minket, mikor halljuk ezeket. Angyalok jönnek értünk, amikor kileheljük az utolsó lélegzetünket, és azzal a szellemünket.

Ádám óta ugyanis a szellemünk úgy jön a testünkbe, hogy Isten *életet lehel* belénk, és azzal az első leheletével a *szellemünk beköltözik* a testünkbe. *Istennek* a leheletével jön az életünk, és az *utolsó* leheletünkkel visszaszáll az életünk Istenhez.

Mert a *lélegzetünkkel* is az *Ő* szellemi keringésében veszünk részt. Minden leheletünkkel *Őt* köszöntjük, minden leheletünket Tőle nyerjük. Minden lélegzetvételünkben hálákat kéne adnunk érte, hogy a lélegzetünkkel ennyire össze vagyunk kötve Vele.

Isten, amikor *rálehelt* Ádámra, akkor keletkezett az *ő vére* a testében. Addig csak porból volt. Amikor Isten belelehelte az orrába az életnek leheletét, akkor történt meg az, hogy Ádám *élő lélekké* lett, és elkezdett a vér keringeni a testében.

Az Isten *lehelete* és a *vér* nagyon szorosan kapcsolódnak. Utána, mikor a bűn megfertőzte az embert, akkor az *ő vére* többé már nem volt örökkévaló, és Ádám többé nem volt halhatatlan. Romlandóság került az emberbe.

Amikor Isten elküldte a második „Ádámot”, az utolsó „Ádámot”, akkor Isten megint egy *új leheletet* adott a világnak. Evvel a lehelettel, az *új teremtés* leheletével Isten a *szent vért*, amit az egyszülött Fiúban hozott, *leheli rá* az emberre. Ez az új teremtés. Istennek a lehelete jön az ember életére.

Istennek az ereje, Istennek a szeretete, Istennek az élete jön evvel a lehelettel, és a *szent vér lüktet* felettünk az új teremtés leheletével. A szent vérnek kell ott lennie minden keresztyén életén, ez *oltalmaz* meg minket mindentől, minden bajtól. Ez a szent vér *váltság* értünk.

Istennek a *lehelete* és a *szent vér* keringése Krisztus Testében nagyon szorosan összefüggenek. A drága mennyei birodalom, az *angyalok* és az életünknek az *oltalma*, ezek mind nagyon szorosan *összefüggnek*.

Amikor a lelkünket így kileheljük, az utolsó lélegzettel az életünk *visszaszáll Istenhez*, ha újjá vagyunk teremtve. Ha nem, akkor az ember szelleme és lelke egy *másik helyre* kerül. Ez pedig a kárhozát helye. Jézus azért jött, hogy kimentsen minket onnan. Mi az örökkévaló birodalomhoz tartozunk, és a drága örökkévaló *királyságnak a tagjai* vagyunk.

A keresztyén nem fél a haláltól. Nem is szeretem hallani a keresztyének szájából, hogy meghalt a hozzátartozó. Ha újjászületett, akkor ő nem meghalt, hanem elaludt. Ő átaludt az Úrhoz. A Biblia is ezt a szót használja, hogy *átalszunk az Úrhoz*. Ha hosszabb ideig tartó álomban veszünk részt, amíg az Úr meg nem elevenít minket, míg fel nem ébredünk, nem kell tartanunk semmitől. A drága Úr Jézus erről is gondot viselt.

Az életünknek két fő területe van, ahol a legtöbb bajt és problémát tapasztalják, és szembe-sülnek az emberek ezekkel. Az egyik terület az *anyagiak* területe. Az anyagi világ. A nehézségek, a szükség, a nélkülözés, a hiány, a nem elegendő, a nyomor.

Amikor már az embernek olyan mélységekig vannak a problémái, hogy nem tudja, hova forduljon, kihez forduljon, ez az anyagi terület, pénztelenség, munkahelyi problémák, munkanélküliség. A mai világban ezt lehetne sorolni, ragozni, de nem tesszük. Ez az egyik óriási terület, ami nyomja az embereket kint a világban.

A másik terület pedig az a *gyógyulásunk* területe, ha betegség van, ha fájdalmak vannak, ha kínok vannak az ember testében, ha rendellenes működések vannak. Mire van szüksége a világnak? A *gyógyulást keresi* mindenhol. Egyik helyen sem kap világosságot, hogy a Jézus *Krisztusnál* van a megoldás.

Ha *anyagiakra* van szükség, Jézus Krisztus azt *orvosolta*. Ha *gyógyulásra* van szükség a világban, ugyanúgy a Jézusnál van a *megoldás*. Mindkét óriási területet Jézus Krisztus a *megváltásban orvosolta*. Mondja az Írás, hogy Jézus Krisztus szegénnyé lett, hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodhassunk.

Magára vállalta a mi állapotunkat, a mi nyomorunkat. Ő nagyon *gazdag helyről jött*. Jézus isteni mivoltában nem tekintette zsákmánynak, hogy Ő az Istennel egyenlő. Ezt írja az Írás: nem tekintette zsákmánynak – [jelentése: nem ragaszkodott ahhoz, hogy Istennel egyenlő].

Mondhatta volna Istennek, hogy nem hajlandó a *testet öltésre*, ugyanis nemhogy meghalni nem kellett volna neki, hanem megszületni se kellett volna, ha az isteni mivoltát nem hajlandó letenni. Nem jött volna el a földre az Ige, test formájában.

Ez egy készség, egy hajlandóság a Fiútól arra, hogy a földön közöttünk megjelenik. Ez egy *hatalmas áldozat* volt, mert azt a mennyei gazdagságot le kellett tennie. Az Ő gazdagságából egy *szegénységi állapotban* a földre kellett jönnie, emberi, szolgai formát kellett felöltenie. Ezt írja a Korinthusi levél.

2KORINTHUS 8,9.

9. Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek.

Ez a Jézus Krisztus kegyelméből adatott nekünk. Az ember, ha ezt végiggondolja, akkor kezdi érezni, hogy a szegénységgel *nem sok közösségünk* van. Ha a pénztárcánk még nem is

mutatja ezt a gazdagságot, tudni kell, hogy az Írásban meg van írva, és megállhatunk rajta. Számíthatunk rá, hogy az Isten akarata az életünkben.

Ha *hitben* állunk, ennek jönni kell akkor is, ha nem is látjuk a mikéntjét. A szellemi birodalom rajta van és munkálkodik azon, hogy az *valóságba* jöjjön az életünkben. Mert Jézus Krisztus valóban a gazdagságát letette és szegénnyé lett érettünk. Azt írja az Írás, hogy annakokáért az az indulat legyen bennetek, amely volt a Krisztus Jézusban is.

Jézus Krisztusban volt egy indulat, ez legyen a szemetek előtt! Ilyen indulattal, ilyen *hozzáállással*, ilyen gondolkodásmóddal legyetek! Istennek formájában volt és nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő.

A *Szentháromság* minden tagja egyformán *isteni személy*. Az Atya, az Ige és a Szent Szellem, mind a hárman. Az Ige Istennek a *rendelésére* testet kellett, hogy öltön. Amikor Istennek formájában volt az Ige, az Ige Isten volt. Nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő. Önmagát megüresítette, le kellett tennie az isteni mivoltát.

Szolgai formát vett föl, ez a fizikai test a *bűn testének* az ábrázata. Fizikai testet kellett öltenie, szolgai formát vett föl. Embriói állapottal kezdte Jézus Krisztus a földi életét. A Szent Szellemtől fogant. Az isteni mivoltából magát megüresítve a földre jött, és emberekhez hasonlóvá lett.

Olyannyira volt *ember*, hogy senki nem tudta ránézésre megmondani, hogy Ő Isten. Nem lehetett rajta látni. Amíg a Szent Szellem *kenete* nem szállt rá, addig senki nem tudta volna megmondani, hogy Isten áll előtte. Annyira ember volt. Oly teljességgel ember volt, hogy nem tudták róla megmondani, hogy Ő Isten. Pedig az isteni birodalomból jött, Isten Fiaként.

Ő maga egyben *Isten volt*. Jézus Krisztus Isten, emberi formában. Mikor olyan állapotban találtatott, mint ember, vagyis Jézus Krisztus előtte is létezett, örök formában, isteni formában, de mikor olyan állapotban találtatott, mint ember.

FILIPPI 2,5–9.

**5. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,
6. Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt,
hogy Ő az Istennel egyenlő,**

Látjátok? Tehát *letette* az isteni gazdagságát, szolgai formát vett fel, és úgy találtatott, mint ahogy mi is kezdtük, *embrió* formában jött a földre. Úgy találtatott, mint ember, megalázta magát. Olyan állapotban találtatott, hogy megalázta magát, *alázatot öltött* magára. Isten akaratára meghajtotta magát.

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett;

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Engedelmes lévén, haláláig. Jézus volt az egyetlen ember, aki *azért jött* a földre, hogy *megaladjon*. Ez volt a küldetése. Engedelmes lévén haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig. Látjátok, a gazdagságát le kellett tennie, és amiért jött a földre, az egy hatalmas isteni megváltás, egy terv, neki meg kellett halnia értünk. Ez az *engedelmesség* hozta neki azt, hogy Isten *felmagasztalta* Őt.

9. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való;

Ez a *név* a miénk. Ebben van a mi *győzelmünk*. Megváltásunknak az anyagi részére még egy hatalmas igazság van a Korinthusi levélben.

2KORINTHUS 9,8.

8. Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségetek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.

Lehet, hogy a te anyagi helyzeted siralmas, de ne felejtse el, hogy Isten pedig *hatalmas* arra... Erre mindig *emlékeztessd* magadat, hogy meg van írva. Lehet, hogy a körülmények láttán minden okod megvan arra, hogy elcsüggedjél. De akkor nézd meg, mit ír az Írás!

Azt mondja ott, hogy Isten hatalmas arra. Ha az Ő hatalmát hozza az Írás, akkor nincs miért csüggednünk, mert Ő Mindenható. Isten hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét, hogy mindenben, mindenkor *teljes elégségetek* legyen. Látjátok?

Tehát az, hogy meg legyünk elégedve, arról *gondoskodik* Isten. Hogy a *szükségeink* be legyenek töltve, és még *e felett* is ad nekünk, hogy minden jótéteményre, amire csak az Úr elhívott téged, hogy azt megcselekedd, arra bőségben legyél. Tudj segíteni a másoknak.

Nemcsak arról van szó, hogy te mindenben rendben légy, hogy minden szükséged be legyen töltve, hogy te beteljed, hogy tele legyenek a kamrák, a sütőteknők, a hűtőszekrények, a fagyasztóládák, minden, egész télre van tartalékok, tegyük föl. De még ez fölött ad.

Azt mondja, hogy ez fölött megáldalak, hogy a szükségben lévőknek *jótéteményre* bőségben legyél. Ha találkozol szükséggel, tudj adni. Erre Istennek ereje hatalmas. Ez a *megváltásunknak* az egyik része, az anyagiak. Ő gazdag lévén, szegénnyé lett érettünk, hogy mi az Ő szegénysége által *gazdaggá lehessünk*. Az Ige így írja, akkor így kell lenni.

Ki kell jelenteni, hogy befogadom a szellemembe. Minden nap jelentsd ki. Ha szükségét látsz, akkor jelentsd ki, hogy Istennek ezt az *igazságát befogadom* a szellemembe, hogy Isten tudja *munkálni* azt, mert a láthatatlanokból jönnek elő a láthatók. Ha befogadtad a szellembe, akkor vagy olyan állapotban, amikor a kicsi embrió elkezd *növekedni*. Az a gyerek meg fog születni 9 hónapra. Be kell fogadni a szellemünkbe.

Nem elkeseredni, és *nem elcsüggedni* a helyzetek felett, mert nincs okunk rá, ha Isten hatalmas arra, hogy ezt megcselekedje. Ő hatalmas erre. Eddig is Ő tartott meg minket. Eddig is Ő cselekedett az életünkben. Nem? Nem jöhet olyan gazdasági nehézség, hogy Isten kudarcot valljon. Az Ő gyermekeit mindig ki fogja *menteni* minden bajból.

Ebben biztosak lehetek, mert így van megírva. Az Ő Igéje az igazság, az Ő Igéje nem képes kudarcot vallani, ha megtanuljuk megragadni azt. A *hit* az, ami *megragadja* ezt. A hitnek a dolga ez. Meg kell tanulnunk *hitben járni*.

Másik hatalmas terület, amiről Isten gondot viselt, ez pedig a *teljes gyógyulásunk*. Itt is nagyon sokan meg vagyunk próbálva, mind a világban élők, mind a keresztények. Csak az elmúlt héten nagyon sok telefonhívást kaptam. Sürgős imádságok. Le kell borulni, és könyörögni a megpróbáltatások idején.

Ezek mind lehetőségek arra, hogy Isten megmutathassa a dicsőségét, hogy amit elvégzett, azt valóra válthassa az életünkben. Kihívások, hogy vajon a hitünkkel el tudjuk-e venni, amit Ő szerzett nekünk. Hogy tudunk-e abban járni, amit Ő megszerzett nekünk, mert Isten Igéje számára nincs lehetetlen.

LUKÁCS 1,37.

37. Mert az Isten Igéjének semmi sem lehetetlen.

Megcselekszi azt. Ilyenkor, amikor gyógyulásra kerül a sor, akkor a Szentírásnak egy *alapkövét* kell nagyító alá venni, és az az Ésaíasban van. Alapkő, naponta meditállok rajta én magam is, mert az *élet az Igéből* jön.

Nem lehet azt mondani, hogy egyszer hallottam az Igét, és már tudom ezt. Ha az ember így rálegyint és továbbmegy, akkor még nem gerjedezik az öröm ott a szívünkön, hogy ez a miénk. Annak ott kell lennie, és *állandó öntözések* alatt kell lennie, hogy élő legyen, növekedjen és gyümölcsöt *teremjen*.

Folytonosan kell magunkat *emlékeztetni*, hogy ez el van *végezve*, amikor jönnek a kihívások. Ugyanis az ördög nem alszik. Hagin mondta régen, hogy az ördögről egy jó dolgot lehet mondani, hogy szorgalmasan végzi a munkáját. Kitartóan végzi a munkáját.

Hát akkor nekünk annál *szorgalmasabbnak* kell lenni. Annál kitartóbban kell végezni a mi részünket, hogy meg tudja Isten azokat cselekedni, és *nem adjuk fel*. A keresztény arról híres, hogy a *nagyobb* van benne.

1JÁNOS 4,4.

4. Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki e világban van.

Ezt írja a Biblia. A nagyobb lakozik mibennünk. Ha a *nagyobb* valóban bennünk lakozik, akkor minden okunk megvan arra, hogy bátran *bízzunk* a győzelmünkben. *Legyőzhetetlenek* vagyunk. Ésaíasban az 53. fejezetben nézünk két verset. Az egész fejezet gyönyörű, mert azzal kezd, hogy ki hitt a mi tanításunknak? Aki *hisz*, annak megjelentetik az *Úr karja*.

ÉSAIÁS 53,1. 4. 5.

1. Ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg?

Ezt az első vers mondja. Annak, aki hiszi a tanítást, aki *hittel* tudja fogadni. Elfogadja, *befogadja*, és az ott *megtermi* a gyümölcsét. De itt a 4-es és 5-ös vers elárul valamit arról a hatalmas *megváltásról*, amit tudnunk kell.

Azt írja a drága Messiásunkról, hogy betegségeinket *Ő viselte*. Megtörtént, vagy nem, ha így írja múlt időben? Mindenképpen meg kellett, hogy történjen! Betegségeinket *Ő viselte*, rá lettek *helyezve*, rá lettek terhelve, súllyal. Az összes betegség, ami létezik az emberiség életében, az mind *Őrá* lett terhelve.

Azok is, amikkel most mi küszködünk a testben, azokat *Ő elviselte*, és a fájdalmainkat *hordozta*. Nem lett megkímélve az *Ő teste* ezektől a fájdalomaktól. Azokat a fájdalmakat, amikkel esetleg most te meg vagy próbálva a testedben, az ellenség próbálkozik veled, azokat a fájdalmakat *Ő elhordozta*.

Hordozta saját testén, ezért készített nekik test, hogy mindaz rá legyen terhelve, ami téged meg akar kísérteni. Rá lettek terhelve a betegségeink, kínjaink, fájdalmaink, a nyűgök, az igák, minden, ami az embert nyomná, az *rá lett terhelve* erre a csodálatos Messiásra, a Jézus Krisztusra.

4. Pedig betegségeinket *Ő viselte*, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől.

Volt valami, amit nem jól láttunk. Azt írja, hogy azok, akik ott álltak a keresztnél, azt látták, hogy hogyan volt megkínozva, sújtva, hogyan volt megsebesítve, hogyan folyt a vére. Utolsó cseppjéig kiontatott a vére. Akik ezt ott látták, azt hitték, hogy Istentől ostoroztatik, és hogy Istentől verettetik, és Istentől kínoztatik.

Ezt valóban Isten végezte vele, az Istennek az *elrendelése* volt, hogy mi szabadok legyünk ettől. Neki el kellett szenvednie. Valóban Isten rendelése volt, amit nem láttak tisztán, akik ott álltak. Amit ma se lát tisztán nagyon sok hívő keresztyén, az a következő sorban van írva:

ÉSAIÁS 53,1. 4. 5.

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.

Megsebesítettett Jézus, de nem az Ő saját bűneiért, hanem a *mi bűneinkért*. Mindazt, amit mi elkövettünk, azok a bűnök *rá lettek terhelve*, és akik ott álltak, azok azt hitték, hogy Ő a saját bűneiért kapja ezeket, hogy Ő követte el azokat. Hogy Isten jogosan bánik így vele. Hogy Ő érdemli meg ezt a büntetést.

Akik ott álltak a keresztnél, azt hitték, hogy Jézus megérdemli az ostorozást. Hogy rászolgált ezekre a verettetésekre. Hogy kiérdemelte ezeket a kínoztatásokat. Mert valóban *Isten cselekedte* vele, de *nem az Ő bűneiért* történt ez. Mert Ő büntelen volt. És itt világosít meg minket, mert azt írja, hogy *Ő megsebesítettett a mi bűneinkért*.

A mi bűneink akkor már többé *nem terhelhetnek*, ha látjuk ezt a hatalmas *helycserét*, hogy a bűneink mind rá lettek terhelve. A gonoszságaink, a vétkeink, az emberi szív mélységeinek a gonoszságai, minden. A gonoszság készíti az embert arra, hogy megcselekedje azokat a bűnöket. A szívből fakadnak ezek.

Minden, ami az emberrel kapcsolatos, és a *bűn* felé viszi, az rá lett *terhelve* a Messiásra, és Ő megsebesítettett ezekért. Látod-e ezeket a *sebeket* magad előtt, amikor küzdesz a nehézségekkel, küzdesz a betegséggel? Azokban a sebekben Ő ezt *elvitte*. Isten rendelkezett így, hogy a mi bűneinkért lett megsebesítve.

A hátán azok a mély sebek, ahogy a korbácsolások érték, letépték a bőrét és a húsát, a szerveit, s a csontjai látszottak ki. Csontokig kint volt a nyers húsa. Szenvedő formában látod-e Őt, amikor a bűneid megkísértenek, mikor a betegségek, a fájdalmak gyötörnek? Látod-e Őt így szenvedni? Látod-e magad benne, hogy Ő ezt *elvégezte* érted? Ott van a *megváltásod*!

Valakinek el kellett *szenvedni* a bűneidet. Ha Ő nem tette volna, akkor jogosan lehetne rajtad a büntetés. De Ő elszenvetted. Azért te *szabad* vagy. Ez a hatalmas megváltás! Ezért ne fogadd el, amikor az ellenség kikéri a testedet gonosz tünetekre, gonosz megpróbáltatásokra, megmérettetésekre! Akkor te tudd, hogy ez érted el van végezve!

Valaki ezt elszenvetted érted, aki bűn nélküli volt, azért tudta magára venni a te bűneidet. Ő bűn nélkül jött a földre. A báránynak *tökéletesnek* kellett lennie. Az Ószövetségben a pap az áldozati bárányt nézte meg, nem azt, aki hozta az áldozatot. Hiszen azért vitte az áldozatot, mert nem volt tökéletes.

De a *báránynak* tökéletesnek kellett lennie. Szeplőtelennek, sértetlennek, hogy áldozat lehessen azért, akiért az áldozatot bemutatják. A báránynak az ártatlansága, a tökéletessége, az épsége, a sértetlensége szállt arra, akiért az áldozatot bemutatták.

Ez történt a mi Messiásunkkal. *Megrontatott* a mi vétkeinkért. Aki bünt nem ismert, Isten bűnné tette értünk. Mélységes áldozat volt ez. Jézus, aki soha nem ismerte a közösséget a

bűnnel, a világ összes bűne rá lett terhelve. Engedelmségből tette, ezért a bűn törvénye alól te szabad vagy, mentes vagy. A bűn zsoldja, a halál törvénye nem érvényes rád.

Ha el is követted azokat, amiért a világban lévőkre büntetés szállhatna, te mentes vagy tőle, ha tudod *érvényesíteni* a megváltásod jogán. Oda tudsz állni a keresztt alá, és ki tudod jelenteni, hogy a bűnt, amit elkövettem, Jézus elvitte.

Ezt a vétket, amit elkövettem, ezért Jézus *hatalmas árat* fizetett. Ezért én szabad vagyok. Ezt ki kell *jelenteni*. Ez az, amikor elveszed, amikor benne jársz. Ha közel van hozzád az Ige – ez le van írva pontosan.

RÓMA 10,8.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige, a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

A te *szívedben* és a te *szádban* van. A te szádban és a te szívedben. Ha csak a szívedben hiszed, még nem vagy ott. A szádban ki kell *jelenteni*, hogy ez értem *elvégeztetett*. Eddig, és ne tovább! *Nincs jogosultsága* az ellenségnek a testemhez, hozzáférése a lelkemhez, mert értem ez *elvégeztetett*! Ki kell jelentened, akkor van meg! *A hitnek a beszéde* a szádban és a szívünkben van. Ha nem szólsz, akármennyit imádkozhat a másik érted. Neked ki kell jelentened.

ÉSAIÁS 53,5.

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.

Ez történt a kereszten. Megsebesítettett bűneinkért. Az összes bűnöd ott volt rajta. Ezt tudta megcselekedni, hogy az Ő testéről ezek a korbácscsapások, korbácsütések a húst leszaggatták róla a bűnök által, amit magára vett. Addig *sérthetetlen* volt a teste.

Hányszor próbálták az életét kioltani előtte, és mindig kimenekedett a kezük közül, így írja az Írás. *Halhatatlan* volt addig, míg a bűneinket magára nem vette. Utána jött a szenvedés, amikor ezeket a bűnöket felvette, amikor azonosult a bűnökkel, mert a saját tiszta szellemére rávette a mi bűneinket.

Valakinek el kellett hordozni. Vétkeinkért megrontatott a szent, a tiszta, a szeplőtelen. Rontás alá került, megrontatott. Az *érted* el van végezve. Mondd, hogy értem ez el van végezve! Most a tiéd, amikor kijelentetted.

Békességünk büntetése Őrajta van. Vagyis, ha nincs békesség, valami zaklat, valami nyomaszt, valami súlyt érzékelsz rád nehezeden, mondd, hogy ez az *összes zaklatás*, ami engem most kikér, rá lett *terhelve* a Jézus Krisztusra. Nekem *békesség jár*! A keresztfának *vére* szerzett nekem békességet! Ha nem ebben a békességben járok, akkor Jézus hiába szenvedte el értem. Ki kell *kényszerítened* a helyzetekben, hogy békességed legyen. A békességed büntetése Őrajta volt.

Ne engeddd meg, hogy zaklassanak a körülmények! Ahogy Jézus tanította, a vízen járunk, a Szent Szellem *hordoz* minket. Békességünk van, akármilyen körülménnyel is szembesülünk. Ugyanis, ha *nincs békességed* és *nincs örömed*, akkor *nem működik a hited*, akkor zaklatások alatt vagy. Ha *zaklatások* alatt vagy, akkor nem tud a hited megnyilvánulni, akkor el van *fojtva a hited*, és nem tudsz kitörni abból a körülményből, amiben vagy. Ez csak úgy megy, ha ragaszkodsz a békességedhez, ragaszkodsz az örömhöz, amit az Úr szerzett neked.

Az Úr öröme a mi erősségünk. (Neh. 8,10) Amikor látjuk a kereszt munkáját, amit Jézus elszenvedett, akkor a szívünk mélyén azért tud öröm feltörni, mert Ő is *örömmel szenvedte* el. Azt írja az Írás, hogy látta a kereszt után Őt váró örömet, mert téged ott látott, amint ezt el fogod *fogadni* egy napon azzal, hogy a tiednek jelentet ki. Kijelented, hogy ez az enyém, én ebben járok. Jézus ezt az *örömet* látta.

Ezért tud a te szívedben is öröm felgerjedni, mert Ő ezt a *szeretetéből* végezte el. El tudod fogadni, hogy érted elvégezte? Amikor így *elfogadod*, akkor van meg neked. Látnod kell magad benne, hogy ez érted el lett végezve, akkor vagy szabad attól a súlytól, attól a tehertől, attól a bűn súlytól, attól a betegségtől, a tünetektől. Akkor vagy szabad, ha elfogadtad a Jézus nevében.

Az, amivel zárja ezt az igeverset, az a legcsodálatosabb: *az Ő sebeivel gyógyulánk meg!* Megvan nekünk, *múlt időben*. Az Ószövetségben le van írva múlt időben. Meggyógyultunk az Ő sebeivel, írja a próféta, mert látta a keresztet, és látta, ami ott elvégeztetett ezáltal. És kijelenti, hogy amikor ezt látod, akkor az Ő sebeivel megvan a gyógyulásod. A váltság kifizetett érted, teljes megváltás. Ez a tied, ha megtanulsz járni benne.

Sok keresztény ott bukik el, hogy nem tudja elvenni, ami érte el van végezve. Ki kell járnunk, ki kell kényszerítenünk a győzelmünket a hitünk által. Jézus *legyőzte* az ellenséget, teljes mértékben megbénította, megsemmisítette, a fegyverzetétől megfosztotta. Teljesen kinullázta őt. De a *győzelmedet kikényszeríteni* a helyzetek felett neked kell a hited által!

Nem test és vér ellen van a tusakodásunk. (Ef. 6,12) Tusakodásaink vannak, hitben való tusakodások. Ha jön az ellenség és megpróbál, akkor kell tudnod kikényszeríteni a hiteddel, hogy ez a tied. Ez érted el lett végezve, és *lásd magad* abban a győzelemben! Ez a hit. Isten *Igéjének semmi* sem lehetetlen.

Ha itt le van írva, akkor az Isten Igéje *képes megcselekedni*, valóságba hozni az életedben, mert megvan az alapja. Ha szorgalmasan megyünk az Igéhez, az *Igének* mindig ahhoz a részéhez kell elmennünk, ahol a *szükségeink* vannak, ki hol van megpróbálva.

Azt mondja az Ige, hogy sokan sokféleképpen vagyunk *megpróbálva*. Lehet, hogy a *félelmek* kezdenek megtámadni minden alap nélkül. Minden a legnagyobb rendben van az életedben és elkezdesz valamitől rettegni. Az is az ördög, a félelmeket hozza!

Ahol a *támadás* éri az életedet, ott kell az *Igét* elkezdni szorgalmasan látogatni, szorgalmasan ránézni, szorgalmasan hallgatni, szorgalmasan a *szívedbe fogadni*. Azt mondja, hogy akik Őt *szorgalmasan keresik*, azok megtalálják és *megjutalmazza* azokat. Mi lesz a jutalom? Az, hogy valóságba jön, amiben hiszel. Az a jutalom.

Addig nézed az Igét, addig olvasod, addig meditálsz rajta, *addig időzöl* vele, addig emészted, amíg olyan mélységekig *felszívja* a szellemed, hogy a szellemedből átüt a látható *valóságba*. Kisugároz, világosságot hoz, megvilágítja az életed útját, és ez lesz az a jutalom, amit ír a Zsidó 11,6-ban, hogy *megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik*.

Az Igéhez *szorgalmasan* kell odamenni, ha az első imádságodra nem látod a választ. Szorgalmasan kell, nem lehet feladni. Újra és újra meg kell nézni. Újra és újra el kell olvasni. Újra és újra meditálni kell rajta, *hálákat* adni érte, hogy az úgy van neked, bár még most nem látod, de *megvan* neked. Ez a hit, és mi a *hit útjára* vagyunk elhívottak. Hit által van Isten országa. Annak van meg, aki hisz.

Azt mondja a Példabeszédekben, hogy *fiam, az én szavaimra figyelmezz!* Azt jelenti, hogy *több hang* is van kint a világban. Az én szavaimra, amit én mondok, ami itt le van írva, arra figyelmezz! Ez mit jelent? Azt, hogy a többit el kell hanyagolni, és kizárólag az én beszédeimre hajtsad füledet.

PÉLDABESZÉDEK 4,20–22.

20. Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsad füledet.

Ez azt jelenti, hogy azt jobban kell meghallanod, mint a többit. Oda kell hajtani a füled, mint amikor valakit jobban akarsz hallani, akkor arrafelé hajtod a teljes figyelmedet. A füleddel figyelmezel, a beszédeire figyelsz, mert tudod, hogy onnan jön az élet. Az *Igéből* jön az *élet*, a megtartás.

Amikor több hang van kint a világban, és az orvos ad egy nagyon rossz jelentést, akkor nem arra kell figyelmezní, amit az orvos mondott. Akkor mire kell hajtani a füledet? Mit mond az Úr? *Az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsad füledet.* Nem mindegy, hogy *mit engedsz* a füledhez. Az egy *bemenet* a szellemedbe.

A hit *hallásból* van, azon keresztül jön be a hit a szellemedbe. A hit hallásból van. A szellemedbe úgy megy, ha a füleden keresztül beengeded. Vannak még inputok [bemenetek] a hitre a szellemi emberben. Úgy folytatja, hogy *ne távozzanak el* a te szemeidtől. Mik? Az én *szavaim*, az én *beszédem*. Még mindig erről van szó.

21. Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.

Látni kell magadat abban. Mit jelent az, hogy *ne távozzanak el* a szemeidtől? Azt jelenti, hogy amit *olvastál* az Igében, abban *lásd* magad! Lásd magad, hogy *gyarapodó* vagy, lásd magad, hogy *eltöröltetek* az adósságaid, lásd magad, hogy *szabad* vagy a kötelékektől, lásd magad, hogy *megtörtek* az ígák, lásd magad, hogy a *kötelékek* leszakadtak, lásd magad, hogy a *családod* újra helyreállt, szeretet van, lásd magad abban a *békességben*, aminek a büntetése Órajta volt! Lásd magad! *El ne távozzanak ezek* a te szemeidtől!

Vagyis meg kell *tagadni*, amit láatsz, és azt nem fogadod el. Ez kötelező része a hitnek, hogy *nem fogadom el*, amit látok, mert én az *Igében látom* magam. Ez megint egy hit cselekedet. Ez a következő input, a szemünk. Ami ott bemegy, az a szellemünkbe megy. Mire tekintünk? Mire engedjük meg, hogy a szemeinket vessük? Az *internet* nagyon jó, amikor a ksze.org-ra mész, de amikor *más oldalakra* mész, arra ne pillants rá a szemeiddel, mert nem biztos, hogy jót tesz neked.

Amikor az Ige *bekerült* végre oda a szívedbe, akkor mit kell tenni? Meg kell tartani! *Őrizni* kell! Mert lesz, aki onnan ki akarja lopni. Miért jön a tolvaj? Azért jön, hogy *kilopja* onnan az Igét. *Őrizni* kell a szívedben! Ami oda már bekerült, azt állandóan *forgatni* kell. A szívünkben őrizni kell, *öntözni* kell. Táplálni kell, újra és újra fel kell táplálni, ami ott van, mert *repedezett edények* vagyunk, amíg testben élünk.

Elszívárog, ahogy járunk az úton, mert látunk ezt meg azt. Repedezett edények vagyunk az Ige szerint, ezért *folytonos táplálásra* van szükségünk a Szellemből be a testbe. Meg kell tartani ezeket a te szívedben! *Őrizni* kell, az *kincs!* *Minden féltett dolognál jobban őrizd a szívedet.* Miért a szívedet? Mert *ott őrzöd* az Igét, ott van bent az Ige, oda ültetted be, onnan terem. Oda nem lehet mást beengedni.

Ha *beengedjük* a meg nem bocsátást, a viszálykodást, mit tett a másik, mit nem tett a másik nekem, pedig meg kellett volna, hogy tegye, rágódunk rajta, és saját *magunk ellenségeivé*

válunk általa. Nem vagyunk szabadok az *Igének a feldolgozására*. Oda kerül be az Ige, és onnan tud működni, a szívünkben. Onnan tud működni.

PÉLDABESZÉDEK 4,20–22.

22. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség.

Vagyis az Ige, ezek a beszédek, az Úr szavai – nem mindenki nyeri meg őket – *életet* azoknak hoznak, akik *megnyerik*. Vagyis, akik teljesen *magukévá* teszik, ahogy mondta. A *szemeinket* rajta tartjuk, a *füleinket* rajta tartjuk, a *beszédeinket* rajta tartjuk, őrizzük a szívünket, azok *nyerik meg* az Igét.

Ez teljességgel ott van, senki el nem veheti, oda bekerült, ott *őrzöm*, és tudom, hogy gyümölcsöt *terem*, mert így rendelte Isten. Elküldte, hogy megteremje az Igét. Nem kívülről várom a segítséget, itt *bent* működik.

Isten országa nem szemmel láthatólag jön el, ott bent a szívben kezdődik, és onnan *belülről* a megigazultság, az öröm, a békesség kezd *kifelé* munkálkodni. Onnan fogod meglátni, ha belülről *kifelé árad*, hogy hoz gyógyulást, hozza a folyamatban az örömet, *hozza* a folyamatban a megoldásokat, hozza a folyamaiból a békességet, amire szükséged van.

Gondolod, hogy Isten nem tudja, mire van szükséged? Mindent tud rólunk! Pontosan tudja a *szükségeinket*. Mielőtt kiáltanánk Hozzá, Ő már meghallgatott minket. Tudja, mit kérünk, pontosan tudja. De ezt a folyamatot nekünk kell *működtetni*, őrizni a szívünkön az *Igét*, és onnan fog *kifelé jönni* az élet.

Mi megnyerjük az Igét, mert tudjuk, hogy hogyan kell *vigyázni* rá, hogy mi az, ami el akarja *lopni* azt. Egészséget hoz! Gyógyulás van benne! Hogyan? A békesség által, a megnyugvás által, a lelked orvoslása által. A megtört *szívek gyógyítója* Jézus! Az Ige meg fogja gyógyítani a szívedet, be fogja *balzsamozni*. Egész testüknek *egészséget* hoz!

A megváltás ki van fizetve érted, ott van a Golgotán. Ha odatekintesz, ott van a megváltás! Jézus, ahogy olvastuk, elszenvedte, megsebesítettett a mi bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért. Tedd hozzá, hogy az én bűneimért! Az én békességem *büntetése* volt rajta, akkor én csak *békességben* járhatok, még ha a halál árnyékának völgyén megyek is át. Csak békességben járhatok! Máshogy nem működik a *hitünk*.

Miért mondja az Úr, hogy mindenkor örvendeztetek? Azért, mert csak az *örömközégekben*, és ebben a békességben *működik a hitünk*, máshogy nem. Az ár ki van érte *fizetve*. Miért ne járnánk benne? Ha benne járunk, azzal dicsőséget szerzünk Istennek. Dicsőséget szerzünk vele, örömet szerzünk vele, elkezd örvendezni a Teremtő felettünk.

Ez nagyon nagy dolog, *örömet* tudsz szerezni, tetszésére tudsz lenni azáltal, hogy *elfogadod a szavát*. Ennyire egyszerű az Igét elfogadni, befogadni, őrizni azt, és az elkezd gyümölcsöt *teremni*. Ne csüggedj – ez fontos – amikor látod a körülményeidet!

ZSOLTÁROK 42,11.

11. Miért csüggedsz el lelkem, és miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még dicsérni fogom Őt, aki az én orcám szabadítója, és én Istenem.

Látván a körülményeket, látván a szorongató helyzeteket, látván, amikor a buktatókban a másik elbukott, azt mondja az ördög, hogy te leszel a következő, készülj rá! Ilyen „vigasztaló” szavai vannak! Igen, mert ijesztget, azt mondja, hogy látod a másikkal mi történt, te leszel a következő! Akkor azt mondja az Ige, hogy ne csüggedj!

Az Ige mondja, hogy miért csüggedsz én lelkem? Nincs miért csüggednünk, mert el van végezve! Lelkem, miért háborogsz bennem? Ez a háborgás, amikor belülről elkezd minket valami emészteni... Jön az ördög és hozza azt az egy sávot, mindig ugyanabba az egy barázdába bele, és mondja a füledbe.

Azt akarja, hogy ezen gondolkodjál, de tagadd meg! De nem úgy van neked, neked nem úgy van megírva! Neked *csak úgy lehet*, ahogy meg van írva! Mutass rá, hogy ezt Isten nekem írta, az én nevem itt fel van írva, ez nekem íródott. *Dátummal* tedd be a Bibliádba, ma fogadtam el, befogadtam a szellemembe, és ez *megvan* nekem!

Az Úr akarata volt, hogy Őt betegség törje össze. Ez így van leírva, akkor engem nem törhet össze a betegség. Őt törte össze a betegség, összezúzta. **A szó, ami ott a görögben áll: összeroncsolta a testét felismerhetetlenségig.** Az ábrázata nem volt kívánatos senkinek, aki rá nézett, mindenki elfordult. Felismerhetetlenségig össze volt zúzva, roncsolva a teste értem, akkor az enyém nem lehet. Ez a megváltás lényege, a *teljes helycsere*, teljes kiváltás az átok alól.

Ez a kulcs, hogy miért csüggedsz. Mi kijelentjük, hogy mi *nem csüggedünk*, nem lankadunk, és nem tekintünk azokra, amik a másik életében esetleg buktatók voltak, mert mi őrizzük a szemünket, ugye? Mi *csak az Igére* tekintünk. Nem háborog bennünk a lelkünk, békességben van. Bízzál Istenben – mintha most Isten neked mondaná ezt, úgy halld meg!

Vagyis mit tesz a zsoltáros? *Látja* a szemével a *győzelmet*. Bízzál, ne csüggedj, mert még dicsérni fogod Őt! Még meglátod azt a *győzelmet*, amiben hiszel! A *dicséret* folyton folyvást jár Neki, szüntelen. Dicsérjétek Őt – mondja. Magasztaljátok Őt, dicsérvén az Urat! Az Úr a *dicséreteink* között *lakozik*. Nem csüggedvén, dicsérvén Őt! A mi orcánknak ragyogni kell, mert a Szabadító ragyogtatja meg az orcáját rajtunk. Az én orcám szabadítója Ő!

Ki mered-e jelteni a helyzetekben, az én orcám *szabadítója* az Úr, minden bajból? Az *angyalát* küldte el előttem, megy az úton előttem, összetöri az ellenséget. Ez a mi részünk. Isten ezért nagyon *nagy árat* fizetett, hogy ebben járhassunk. Ez kell, fölemelje a lelkünket. Ne csüggedjen el a lelkünk.

Ha elcsüggedünk, akkor *nem működik* úgy a hitünk, ahogy kellene. Ez a *kulcs* benne. Ezért bátorítja magát Dávid az Úrban. Bátorította magát állandóan, folyton-folyvást bátorította magát az Úrban. Ezt nekünk kell elvégezni, ezt a bátorítást a helyzeteink felett. Bátran *szólni* az Igét, és a Szellem *kardja* elvégzi. Isten Igéjénél *nincs hatalmasabb*, minden neve fölé *felmagasztalta* az Igéjét.

És most, miközben ezt mondom, olaj folyik alá, valaki vigasztalást kapott, most fogadta el ezt a vigasztalást. A lelketekben *fölébredt*, hogy miért csüggedsz, és *elhatározta*, hogy többé nem teszed. Nem csüggedünk, nem lankadunk, Őt dicsérjük, és ez *győzelmet* hoz nekünk.

Egy szent hívás van felettünk ugyanis, egy szent hívásra hívott minket. A 2Timótheusban olvashatjuk, hogy *Isten egy szent hívással hívott minket*. Vagyis, ha feltekintenél, látnád, mi van *megírva feletted*, egy szent hívás van feletted az Úrtól! Nem csak az evilági elkeseredettség és nyűgök és bajok, amiből nem látunk ki, amiben annyira benne vagyunk néha.

Egy *szent hívás* van felettünk. Ő hívott minket ezzel a szent hívással, azért adta ezt, hogy abban járjunk. Ez a szent hívás *mindennél* hangosabb és *erősebb* kell legyen az életeden, hogy azt meg kell *futnod*. Abban kell járnod, nem adhatod alább, mint az Ő *tökéletes akarata*! Be kell *teljesedjen* az életedben az Ő akarata! A hiteddel ki kell jeltened! Ez egy hitmunka.

Nincsenek olyan helyzetek, amelyek ne lennének képesek *megfordulni* nagy hirtelenséggel. A Bibliából fogom nektek bebizonyítani, ma ez lesz az utolsó rész, amin időzünk. A jövő héten folytatjuk, mert Jézus a gyógyító, és az Ige nincs időhöz kötve és bilincsbe verve.

A Királyok könyvéből olvasunk egy olyan történetet Izrael egyik királyáról, ahol Isten a halálos ítéletét küldte el a prófétával. Készülj fel, rendeld el a házadat, mert meghalsz! Ez egy ítélet volt. Azt mondta a királynak, hogy számold fel a házadat!

És ebből a helyzetből, amire az ember azt mondaná, hogy Isten szája szólta, akkor már nincs visszaút, nincs másként, akkor annak úgy kell lennie. Ebből a helyzetből nézzük meg, hogy mi jött elő.

Egy nagyon jó sikertörténet a vége, ezért felemelésként mondom nektek, hogy *nincs reménytelen* helyzet, és nincs olyan helyzet, ami ne tudna megfordulni a *javatokra*, ha Istenhez fordultok.

2KIRÁLYOK 20,1–6.

1. Ebben az időben halálosan megbetegedett Ezékiás, és hozzá menván Ésaiás próféta, az Ámós fia, monda néki: Azt mondja az Úr: Rendeld el házadat, mert meghalsz és nem élsz.

Ezek után szerintem nagyon sokunk úgy lett volna, hogy már többet nem emeli fel a szemét az égre, mert ha az Úr mondta, akkor annak úgy kell lennie. De nézzétek meg az Úrnak a *könyörület*es szívét, ebből az ítéletből ki lehet jönni élve.

2. Akkor arccal a falhoz fordult, és könyörgött az Úrnak, mondván:

Vagyis megszűnt a világ Ezékiás számára, csak az Úr volt. A *könyörgés*, az igaznak buzgósgósgos könyörgése, az minden *falat áttör*. Én nagyon sok esetben ezt teszem, amikor nincs megoldás, egyszerűen könyörgök.

A könyörgéseit odaadta nekünk az Úr, papok vagyunk az Úr előtt és könyörgünk. Helyzetekben leborulunk és könyörgünk, ha elmondtuk a hit imáját, megtettük a megvallásainkat, és nem látjuk a változást, mit kell tennünk. Könyörgéseink vannak, sok esetben.

3. Oh Uram, emlékezzél meg róla, hogy hűséggel és tökéletes szívvel jártam előtted, és hogy azt cselekedtem, ami jó volt a Te szemeid előtt. És sírt Ezékiás nagy sírással.

Látod, hogy az Úr *emlékezetébe* lehet hozni dolgokat a szívedről? Az Úr meg fogja *hallgatni*, még akkor is, ha az Ő elrendelése volt, hogy meghalsz, és nem élsz többé. Látod, hogy az Úr *ismeri a szíveket*, és hivatkozhatasz erre? Uram, a szívem mindig a tied volt, ha tévedtem is, akkor sem a szívemből szándékosan volt. Ha rosszat tettem, azt is nézd el nekem, mert nem a szívem gonoszságából volt.

A szívem mindig tiszta volt előtted. A szívem szándékát csak Te ismered – hivatkozhatasz erre. Mindig szerettelek, Uram, és nem a bántásodra tettem, amit tettem. Ilyen *esdeklés* folyik a király és Isten között. El tudod képzelni Izrael hatalmas királyát, ahogy a falnak fordulva sír? Nagyon megható egy jelenet.

4. Azonban Ésaiás még alig ért a város közepére, mikor az Úr beszéde lón őhozá, mondván:

Ésaiás kiment a királytól, és még félúton volt, csak a város közepére ért, tehát nem egy nagy idő telt el. Ímé az Úr *ítélete megfordult*. Nézd meg:

2KIRÁLYOK 20,1–6.

5. Menj vissza és mondd meg Ezékiásnak, az én népem fejedelmének: Azt mondja az Úr, Dávidnak, a te atyádnak Istene: Meghallgattam a te imádságodat, láttam a te könnyhullatásodat, ímé én meggyógyítlak téged, harmadnapra felmégy az Úr házába;

Győzelem van benne! Nincs egy *könny* sem, amit úgy ki tudunk ejteni, hogy az Úr azt ne foglalná tömlőibe. Tömlőibe veszi a könnyeinket, ott gyűjti. Egy napon fogjuk látni a könnyeinket *tömlőkbe gyűjtve*, minden könnycseppet, mert minden könnycsepp drága Neki.

Minden könny, amit hullattál valamiért, az a mennyben össze van gyűjtve. És az imádságaid is mind ott vannak. Nézd, hogy Jézus a gyógyító! Nem azonnal jött ki a király az ágyból, de az Úr kijelentette, hogy *meggyógyulsz*, felmész az Úr házába.

6. És a te idődet tizenöt esztendővel meghosszabbítom, és megszabadítlak téged és e várost Assíria királyának kezéből, és megoltalmazom e várost énérettem és Dávidért, az én szolgámért.

Látod, hogyan kapott bőséggel még kegyelmet? Nem egy évet élt még, és nem kettőt, hanem tizenöt évet adott neki az Úr. Mekkora nagy az Ő *kegyelme*! A tanulság az, hogy soha *nem szabad feladni*. Ez a tanulság, hogy nem adjuk fel, hanem könyörgünk. *Kegyelmet* kérünk és irgalmat kérünk.

Hányszor olvassuk azt az Újszövetségben, hogy Jézus könnyőreletességre indulva érintette meg a vak szemét és nyitotta meg? Amikor mi könyörgünk, akkor az Úr szíve könnyőreletességre indul. Az Úr szíve *könnyőreletes*, és nem akarja, hogy elveszen az igaz, és bántása legyen az igaznak, hanem megcselekszi azt.

A könnyeinket letörli, az igazságunkat előhossa, a legmélyebb sárból felemel, az Ő szíve megcselekszi. Meg kell tanulunk Hozzá fordulni és könyörögni. Ezek a könyörgések. A te ítéleted is onnan jön ki az Úrtól, csak Ő van. Ő az élet és halál Ura.

Ezzel az üzenettel szaladt vissza Ésaías a királyhoz, és a király élt tizenöt teljes, boldog esztendőt még. Olyan, mint egy szép mese, de ezek *valóságok* lehetnek az életünkben – és ez is valóság volt –, ahogy megtanulunk az *Úrhoz fordulni*.

Nekünk Ő ma Jézus, Jézusért cselekszi ezt meg Isten velünk. Megoltalmaz minket Jézusért, felemel minket Őérte. A hatalmas Király, a királyok Királya az uraknak Ura, akinek a neve felmagasztaltatott minden név fölé. Nincs miért csüggednünk, és nincs miért elkeserednünk. Ne csüggedj, én lelkem, miért háborogsz bennem?

Ezzel fogunk az Úr trónja elé menni. Megvigasztaljuk a szívünket azokban a helyzetekben, amikkel jöttünk az Úr elé. Ma fölemeljük magunkat, és a *vigasztalásokat vesszük* el. Ő a vigasztalónk, és a gyógyulásaink is Tőle lesznek. Jézus a gyógyító! Jézus a szabadító!

Fölemeljük a szívünket az Úrhoz. Ő a gyógyító, és a szabadító. *Feltámad néktek, akik féltitek az én nevémet, a megigazulás napja* – még az Ószövetségben mondja ezt. Ez a ragyogó fényességű nap feltámad néktek. Ahogy a nap a naptámadatban egyre nagyobb világossággal jön, úgy támad fel a mi igazságunk, úgy jön elő a mi gyógyulásunk.

Gyógyulás lesz az Ő szárnyai alatt. Megtanulunk a *szárnyai alá* menni, minden ott van, amire szükségünk van. Gyógyulás van a szárnyai alatt. Ne csüggedj, én lelkem. Tudsz-e vigasztalást venni Tőle? Az Ige végzi el, úgyhogy adjuk át magunkat! Emeljük fel a szívünket Hozzá!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.